

(यथा, वक्रोक्तिपञ्चाशिकायाम् । ४० ।

“गच्छे दानवनाशिनो गणपतेः कुर्वन्ति

कोलाहलं

रोलन्मा दनुजदुनाशनविधौ सक्ताः स्युरेते

कथम् ॥”)

रोहः, पुं, (रह् + षच् ।) क्रोधः । इत्यमरः ।

(यथा, आर्यासप्तशत्याम् । ४४६ ।

“सुचवि किं मानवतो व्यवसायाद्द्विगुणमन्यु-
वेगेति ।

खेहभवः पयसाभिः सान्त्वेन च रोष उन्मि-
षति ॥”)

रोषणः, पुं, (रोषति तच्छीलः । रह् + “क्रुध-
मकार्येभ्यश्च ॥” ३ । २ । १५१ । इति युच् ।)

पारदः । हेमघर्षणोपलः । इति मेदिनी । ने,
७३ ॥ ऊपरभूमिः । क्रोधने, चि । इति हेम-
चन्द्रः ॥ (यथा, मार्कण्डेयः । ११२ । १५ ।

“न घर्मेः क्रोधशीलस्य नार्यश्चाप्नोति रोषणः ।
नालं सुखाय कामाभिः कोपेनाविष्टैत-

साम् ॥”)

रोहः, पुं, (रोहतीति । रह् + अच् ।) अङ्कुरः ।

इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, महाभारते । १२ ।
१२० । ३८ ।

“अभिः कोको वहुतैः श्यामवित्तो

बीजश्चैकं रोहसाहसमेति ।

आययौ विपुलौ सन्निश्रान्त्य

तस्मादस्य नावमन्येत वित्तम् ॥”

रोहणीये, चि । यथा, वाजसनेय्यवृद्धिता-
याम् । १३ । ५१ ।

“तेन रोहमायनुप मेधासः ।”

“रोहं रोहणीय खर्गम् ।” इति तन्नाम्ने मही-
घरः ॥)

रोहकः, पुं, (रह् + ण्वल् ।) प्रेतमेदः । वोढरि,
चि । इति मेदिनी । के, १४६ ॥ (यथा, महा-

भारते । ८ । ३४ । ३२ ।

“सिनीवालीमनुमतिं कुहूँ राकाच सुव्रताम् ।
योक्ताणि चक्रुर्वाहानां रोहकास्तत्र कण्ट-

कान् ॥”)

रोहणं, स्त्री, (रोहन्तीति । रह् + करणे
छुट् ।) युक्तम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ जन्म ।

प्रादुर्भावः । इति रहधातोभावेनट्प्रत्ययेन
नियतम् ॥

रोहणः, पुं, (रोहन्तीति । रह् + अधि-
करणे छुट् ।) पञ्चतविशेषः । तत्पर्यायः ।

विदूराद्रिः २ । इति जटाधरः ॥ (यथा,
राजेन्द्रकर्णपूरे । ५२ ।

“अपारपुलिनखलीसुवि हिमालये मालये
निकामविकटोन्नते दुरधिरुहणे रोहणे ।

महत्तमरभूधरे गहनकन्दरे मन्दरे
भमन्ति न पतन्त्यहो परिणता भवन्तीर्नयः ॥”)

रोहन्तः, पुं, (रहन्तीति । रह् + “रहन्ति-
नीविप्राग्भिः विहाग्भिः ॥” उणा० ३ ।

१२७ । इति भच् ।) दृष्टमेदः । इत्युणादि-

कोषः ॥ दृष्टमात्रम् । इति वंशिप्रसारोणादि-
दृष्टिः ॥

रोहन्ती, पुं, (रह् + भच् । घित्वात् ङीष् ।)
लतामेदः । इत्युणादिकोषः ॥ लतामात्रम् ।

इति वंशिप्रसारोणादिदृष्टिः ॥

रोहिः, पुं, (रोहतीति । रह् + “हृपिषि-
रहतीति ॥” उणा० ४ । ११८ । इति इन् ।)

बीजम् । दृष्टः । इत्युणादिकोषः ॥ धार्मिकः ।
इति सिद्धान्तकौमुद्यासुखादिदृष्टिः ॥

रोहिणं, स्त्री, (रह् + “रहेच् ॥” उणा० २ ।
५५ । इति इन् ।) कालमेदः । इत्युणादि-

कोषः ॥ स तु दिवसीयनवमसुहृत्तः । पूर्वाङ्ग-
आहस्य गौणकाललेनोत्तरावधिः । अपराङ्ग-

आहस्य पूर्वावधिः । एकोद्दिष्टआहस्य समा-
पनकालः । रोहिण्यस्यास्य नामान्तरम् । यथा ।

अत्र पूर्वाङ्गे आहमभिधाय रोहिण्यनु न
लङ्घयेदित्यभिधानेन पूर्वाङ्गआहस्य सङ्गवात्

परो रोहिण्यपथ्यन्तगौणपूर्वाङ्गकालः प्रतीयते
तेन रोहिण्यं पूर्वाङ्गआहस्य गौणकाललेनो-

त्तरावधिः अपराङ्गआहस्य पूर्वावधिरित्यव-
गम्यते । रोहिण्यनु दिवसस्य नवमसुहृत्तः ।

तस्य ज्योतिषोक्तरोहिणीदेवतत्वात् रोहिण्यत्व-
मिति । यावः ।

“आरभ्य कुतपे आहं कृत्यांरोहिण्यं बुधः ।
विधिज्ञो विधिमास्त्याय रोहिण्यनु न लङ्घयेत् ॥”

इति आहृततत्त्वम् ॥

रोहिणः, पुं, (रोहतीति । रह् + “रहेच् ॥” उणा०
२ । ५५ । इति इन् ।) भूटणः । वटदृष्टः ।

रोहितकटुचः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (शास्त्राल-
ङ्गोपस्यपञ्चतविशेषः । यथा, मात्स्ये । १२१ । ६६ ।

“रोहितो यस्तृतीयस्तु रोहिणी नाम विश्रुतः ॥”)

रोहिणिः, स्त्री, रोहिणीनचक्रम् । इति शब्द-
रत्नावली ॥ (यथा, दृष्टतुर्वृद्धितायाम् । १० । ७ । ४ ।

“धारणवर्षणरोहिणि-
वायवाषाढाद्रपद्योगाः ।

चण्डरुष्टिः कुसुमलताः
सन्धाचिह्नं दिशां दाहः ॥”)

रोहिणिका, स्त्री, (रोहिण्येव स्त्री कन् । टाप्
इत्थश्च ।) कोपादिना रक्तवर्णा स्त्री । इति

जटाधरः ॥

रोहिणी, स्त्री, (रह् + इन् ।) गौरादित्वात्
ङीष् ।) स्त्रीगवी । इत्यमरः ॥ (यथा, माघे ।

१२ । ४० ।

“प्रीत्या नियुक्ताल्लिङ्गतीः स्तनन्या-
मिच्छन् पारीसुभयेन जानुनोः ।

वडिष्णुधाराञ्जलि रोहिणीः पय-
श्चिरं निदधौ दुहतः स गोदुहः ॥”)

तद्वित् । कटुम्भरा । (यथास्याः पर्यायः ।
“कटौ तु कटुका तित्ता लण्णमेदा कटुम्भरा ।

अशोका मन्थशकला चक्राङ्गी शकुलादनी ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

रोमवस्त्रः । (यथास्याः पर्यायो रत्नमालायाम् ।

“कटफलः रोमवस्त्राख्यः रोमवस्त्रश्च रोहिणी ॥”
महाभारते । तत्पर्यायो यथा,—

“कटभी किनिही श्वेता महाश्वेता च रोहिणी ॥”
इति वेद्यकरत्नमालायाम् ॥)

लोहिता । इति मेदिनी । ये, ३७ ॥ जिनानां
विद्यादेवीविशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥ काश्मिरी ।

हरीतकी । मञ्जिष्ठा । इति राजनिर्घण्टः ॥
कपिलवर्णा वर्तुलाकारा विरेचने प्रशस्ता हरी-

तकी । इति राजवल्गुः ॥ * ॥ वनदेवमाता ।
सा वसुदेवभार्या कश्यपपत्नीसुरभ्यंशजाता ।

यथा,—
“देवकी रोहिणी चेमे वसुदेवस्य धीमतः ।

रोहिणी सुरभिर्देवी अदितिर्देवकी स्मभूत् ॥”
इति महाभारते हरिवंशः ॥ * ॥

सुरभिकन्या । यथा,—
श्रीमार्कण्डेय उवाच ।

“इत्यस्य तनया याभूत् सुरभिर्नाम नामतः ।
गवां माता महाभागमा सर्वलोकोपकारिणी ॥

तस्यानु तनया जज्ञे कश्यपात् प्रजापतेः ।
नाम्ना सा रोहिणी शुभा सर्वकामदुघा

दुष्टाम् ॥

तस्यां यज्ञे श्रुतेनाहसोरिति तपोज्ज्वात् ।
कामधेयुरिति ख्याता सर्वलोकचक्षुसंयुता ॥”

इति कालिकापुराणे शेषाध्यायः ॥ * ॥
नववर्षीया कन्या । यथा,—

“अष्टवर्षा भवेन्नारी नववर्षा तु रोहिणी ।
दशमे कन्यका प्रोक्ता अत ऊर्ध्वं रजस्वला ॥”

इत्युद्वाहृततत्त्वम् ॥ * ॥
(पञ्चवर्षा कुमारी । यथा, देवीभागवते । ३ ।

२६ । ४२ ।
“रोहिणी पञ्चवर्षा च षड्वर्षा कालिका

स्मृता ॥”

रोगनाशयैवास्याः पूजा कर्तव्या । यथा, तन्त्रेव ।
३ । २६ । ४८ ।

“रोहिणी रोगनाशाय पूजयेद्द्विधिवन्नरः ॥”
अस्याः पूजामन्त्रो यथा, तन्त्रेव । ३ । २६ । ५६ ।

“रोहयन्ती च बीजानि प्रागजन्मसंस्थितानि
वे ।

या देवी सर्वभूतानां रोहिणी पूजयाम्यहम् ॥”
हिरण्यकशिपुकन्या । यथा, महाभारते ।

३ । २२० । १८ ।
“कन्या सा रोहिणी नाम हिरण्यकशिपोः

सुता ॥” * ॥

रोहिणि + पक्षे ङीष् ।) अश्विन्यादिसप्त-
विंशतिनक्षत्रान्तर्गतचतुर्थनक्षत्रम् । तत्पर्यायः ।

रोहिणिः, २ । इति शब्दरत्नावली ॥ त्राङ्गी ३ ।
इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, महाभारते । १ ।

१४६ । ३३ ।
“अष्टमेऽहनि रोहिण्यां प्रयाताः फालगुणस्य

ते ।
वारणावतमासाद्य दृष्टशुर्नागरं जनम् ॥”)

तत्त शकुलावति पञ्चतारात्मकम् । तस्याधि-